

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 10Ek/1713/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119389645
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martina Holecová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2020:6119389645.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: STAVIVÁ-Garaj, s.r.o., Zvolenská cesta 31, 974 01 Banská Bystrica, IČO: 31 592 872, zastúpený: JUDr. Jozef Polák, advokát, so sídlom: Aleja Slobody 1890/50, 026 01 Dolný Kubín, IČO: 37 981 765, proti povinnému: LHosting, s.r.o., so sídlom: Pažitná 1017/37, 926 01 Sereď, IČO: 44 484 968, zastúpený: HALADA advokátska kancelária s.r.o., so sídlom: Kapitulská 21, 917 01 Trnava, IČO: 36 669 661, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Andrej Halada, o vymoženie nepeňažného plnenia s príslušenstvom, vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. Soňa Majkútova, so sídlom exekútorského úradu: Štúrova 257, 905 01 Senica, IČO: 36 091 952, pod spisovou značkou 105EX 739/2019, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1713/2019 zo dňa 16. júla 2020, takto

rozhodol:

Uznesenie Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1713/2019 zo dňa 16. júla 2020 mení tak, že:

I. Exekúciu podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastavuje.

II. Oprávnený je povinný nahradiť povinnému trovy exekučného konania vo výške 185,28 eur advokátovi povinného ako prijímateľovi náhrady trov v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

III. Oprávnený je povinný nahradiť súdnemu exekútorovi trovy exekučného konania vo výške 72,- eur v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1713/2019 zo dňa 16. júla 2020 vydaným vyšším súdnym úradníkom súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a povinnému uložil povinnosť nahradiť oprávnenému trovy konania o návrhu povinného na zastavenie exekúcie vo výške 57,97 eur vrátane DPH, ktoré budú voči povinnému vymáhané na základe dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie.

2. V odôvodnení uznesenia súd uviedol, že oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 03.10.2019 domáhal od povinného vymožením nepeňažného plnenia na základe exekučného titulu - Uznesenia Okresného súdu Galanta sp. zn. 28Cb/18/2019 zo dňa 03.09.2019. Dňa 16.12.2019 súd poveril vykonaním exekúcie súdnu exekútoru JUDr. Soňu Majkútovu, ktorá ju vedie pod spisovou značkou 105EX 739/2019 (ďalej len „súdny exekútor“). Povinný v lehote 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie (upovedomenie bolo povinnému doručené dňa 20.01.2020) podal u súdneho exekútora návrh na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom (§ 61k ods. 2 Exekučného poriadku), ktorý súdny exekútor predložil súdu dňa 18.02.2020 na rozhodnutie aj spolu s vyjadrením oprávneného.

3. Podanie návrhu na zastavenie exekúcie povinný odôvodnil tým, že podal proti exekučnému titulu odvolanie a preto exekučný titul doposiaľ nenadobudol právoplatnosť. Ďalej namietal, že exekučný titul nie je reálne vymožiteľný, pretože povinný dokladmi, ktoré má v zmysle exekučného titulu vydať oprávnenému, nedisponuje a ani nikdy nedisponoval. Povinný k svojmu návrhu na zastavenie exekúcie predložil svoje odvolanie proti uzneseniu zo dňa 18.09.2019, na ktoré sa v rozsahu skutkových okolností a v právnej argumentácii ďalej odvolal.

4. Oprávnený so zastavením exekúcie nesúhlasil. Uviedol, že tvrdenia a skutočnosti uvádzané zo strany povinného v jeho návrhu na zastavenie exekúcie sú v celom rozsahu účelové, zavádzajúce a nepravdivé. V uvedenom prípade podľa oprávneného neexistujú žiadne okolnosti, pre ktoré by bola predmetná exekúcia neprípustná a pre ktoré by malo byť rozhodnuté o jej zastavení. Neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak. Exekučný titul nebol v predpísanom konaní zrušený, je naďalej vykonateľný, pričom povinný nepreukázal, že by splnil povinnosť uloženú exekučným titulom. Oprávnený poukázal na § 232 ods. 1 CSP a § 45 ods. 1 Exekučného poriadku.

5. Súd po preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie na podklade obsahu spisu dospel k záveru, že návrhu povinného na zastavenie exekúcie nie je možné vyhovieť. Exekučný titul podľa záverov súdu osvedčuje, že judikovaná pohľadávka v čase vzniku exekučného titulu existuje. Osvedčený právny stav nemôže byť v exekúcii prehodnotený. Súd zdôraznil, že nie je príslušný skúmať hmotnoprávnu správnosť exekučného titulu, resp. preskúmať vecnú správnosť rozhodnutia vydaného v základnom konaní. Obsahom tohto rozhodnutia je viazaný a musí z neho vychádzať, pričom prípadné vady základného konania (aj vtedy, ak by existovali) sa do exekučného konania neprenášajú. To teda znamená, že nedostatky v základnom konaní sú pre exekučné konanie bez právneho významu. Nerešpektovanie exekučného titulu by totiž znamenalo „neprípustnú nápravu“ vykonávaného rozhodnutia. Vo vykonávacom konaní je súd povinný vychádzať z vykonávaného rozhodnutia a vykonáva tak len to, o čom už bolo rozhodnuté. Ani podanie odvolania voči exekučnému titulu nie je dôvodom na zastavenie exekúcie. Z listín predložených povinným podľa súdu nevyplýva, že povinný po vzniku exekučného titulu vymáhaný nárok splnil. Súd dňa 16.07.2020 pred vydaním rozhodnutia telefonickým dopytom na Okresný súd Galanta zistil, že o odvolaní povinného voči exekučnému titulu zo dňa 18.09.2019 vo veci sp. zn. 28Cb/18/2019 ku dňu vydania rozhodnutia rozhodnuté nebolo. O uvedenej skutočnosti bol spísaný úradný záznam, ktorý tvorí prílohu súdneho spisu. Súd tak pri preskúmaní návrhu povinného na zastavenie exekúcie nezistil dôvod, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená.

6. Voči tomuto uzneseniu podal povinný dňa 27. 07. 2020 sťažnosť, v ktorej žiadal, aby sťažnostný súd napadnuté rozhodnutie zmenil a exekúciu zastavil. V sťažnosti namietal, že ustanovenie § 61k odsek 1 písmeno d) Exekučného poriadku predpokladá možnosť zastavenia exekúcie v prípade, ak sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu. Exekučný poriadok teda v predmetnom ustanovení zveril exekučnému súdu právomoc preskúmať existenciu skutočností, ktoré vymáhateľnosti exekučného titulu bránia. Povinný nerozporoval závery súdu v preskúmanom rozhodnutí, že v tomto prípade ide o skutočnosti, ktorými sa má zaoberať predovšetkým súd v základnom konaní pred vydaním exekučného titulu. Poukázal však na skutočnosť, že súd v základnom konaní, v ktorom neodkladné opatrenie (exekučný titul) vydal, vychádzal iba z tvrdení oprávneného ako žalobcu. Súd v základnom konaní nedisponoval faktami, pre ktoré objektívne nie je možné splniť povinnosť, ktorú exekučným titulom uložil povinnému ako žalovanému, preto sa týmito faktami pred vydaním exekučného titulu súd ani nezaoberal. Exekučný poriadok momentálne nepozná inštitút odkladu exekúcie, ktorého zmyslom bolo predísť nezvratným nepriaznivým následkom, ku ktorým by mohlo dôjsť, ak by sa exekúcia neodložila. Preto sa povinný musí voči exekúcii brániť iba návrhom na zastavenie exekúcie, aj keď samotné súdne konanie o vydanie predmetných dokumentov ešte prebieha. Zo všetkých uvedených skutočností, najmä však zo skutočností uvedených v odvolaní povinného voči exekučnému titulu (ktoré je prílohou návrhu na zastavenie exekúcie), však vyplýva, že exekučný titul je reálne nevymožiteľný, pričom posúdenie reálnej nevymožiteľnosti exekučného titulu prináleží aj exekučnému súdu v zmysle ust. § 61k odsek 1 písmeno d) Exekučného poriadku, a to obzvlášť v tom prípade, ak je exekučným titulom pre vedenie exekúcie neodkladné opatrenie.

7. Súd výzvou zo dňa 27.07.2020 vyzval oprávneného na vyjadrenie k sťažnosti v lehote 10 dní. Oprávnený sa na výzvu súdu k sťažnosti povinného, ktorá mu bol doručená dňa 06.08.2020, v určenej lehote nevyjadril.

8. Následne podaním zo dňa 25. 08. 2020 povinný upovedomil súd, že mu dňa 11. 08. 2020 bolo doručené uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/79/2020-213 zo dňa 05.08.2020, ktorým tento krajský súd ako súd odvolací uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 28Cb/18/2019 zo dňa 03.09.2019 (teda exekučný titul) zmenil tak, že návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol. Súčasne povinný súdu oznámil, že na základe vyššie uvedenej skutočnosti podal nový návrh na zastavenie exekúcie z dôvodu podľa § 61k odsek 1 písmeno b) Exekučného poriadku, podľa ktorého súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

9. Podaním zo dňa 07. 09. 2020 súdny exekútor predložil súdu na rozhodnutie nový návrh povinného na zastavenie exekúcie zo dňa 17. 08. 2020, v ktorom povinný žiadal o zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku s odôvodnením, že exekučný titul bol v dôsledku uznesenia Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/79/2020-213 zo dňa 05. 08. 2020 zrušený. K návrhu na zastavenie exekúcie povinný predložil uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/79/2020-213 zo dňa 05. 08. 2020 spolu s doložkou právoplatnosti.

10. Súd rešpektujúc procesné práva oprávneného (najmä jeho právo vyjadriť sa k novým skutočnostiam) zaslal návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 17. 08. 2020 spolu s uznesením Krajského súdu v Trnave sp. zn. 31Cob/79/2020-213 zo dňa 05. 08. 2020 oprávnenému na vyjadrenie v lehote 10 dní. Výzva na vyjadrenie bola oprávnenému doručená dňa 14. 10. 2020. Oprávnený sa v súdom určenej lehote k opätovnému návrhu povinného na zastavenie exekúcie nevyjadril.

11. Podľa § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

12. Podľa § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentrácii a intervencii sa nepoužijú.

13. Podľa § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť. V zmysle ods. 2 uvedeného ustanovenia, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

14. V zmysle § 250 ods. 2 CSP, ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

15. Súd (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku), po zistení, že sťažnosť bola podaná včas (§ 242 CSP), oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané (§ 240 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná (§ 239 ods. 1, ods. 2 CSP), po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti (§ 127 CSP, § 243 CSP), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi sťažnosti a postupom bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku) dospel k záveru, že sťažnosť povinného je dôvodná.

16. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie zo dňa 03.10.2019 domáhal voči povinnému vymoženiu nepeňažného plnenia na podklade uznesenia Okresného súdu Galanta sp. zn. 28Cb/18/2019 zo dňa 03.09.2019, ktorým tento súd nariadil neodkladné opatrenie v podobe uloženia povinnosti povinnému (vystupujúcemu v procesnej pozícii žalovaného) vydať oprávnenému (vystupujúcemu v procesnej pozícii žalobcu) v listinnej podobe a v digitálnej podobe vo formáte *.pdf (Adobe Acrobat) a vo formáte *.xlsx (Microsoft Office Excel) doklady a zoznamy dokladov po jednotlivých evidenciách z evidencií, ako sú špecifikované vo výroku tohto uznesenia a to v lehote do 3 dní od doručenia uznesenia.

17. V priebehu konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1713/2019 zo dňa 16. júla 2020 došlo k zmene skutkového stavu, ktorý tvoril podklad pre prijatie napadnutého rozhodnutia, keď v tomto konaní bolo zo strany povinného súdu predložené uznesenie

Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/79/2020 - 213 zo dňa 5. augusta 2020, právoplatné dňa 13.8.2020, ktorým tento súd uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 28Cb/18/2019 zo dňa 03.09.2019 zmenil tak, že návrh oprávneného (vystupujúceho v procesnej pozícii žalobcu) na nariadenie neodkladného opatrenia v celom rozsahu zamietol.

18. Podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak exekučný titul bol zrušený.

19. Základným procesným predpokladom vedenia exekúcie je existencia exekučného titulu. Exekučný titul tak musí existovať nie len v čase vydania poverenia, ale je podkladom výkonu exekúcie až do jej skončenia. Zánik exekučného titulu je tak vždy dôvodom na zastavenie exekúcie zo strany súdu. Uznesenie Okresného súdu Galanta sp. zn. 28Cb/18/2019 zo dňa 03.09.2019, ktoré bol súdu predložené ako exekučný titul a ktorým súd návrhu oprávneného vystupujúceho v procesnej pozícii žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovel, bolo v dôsledku uznesenia Krajského súdu v Trnave č.k. 31Cob/79/2020 - 213 zo dňa 5. augusta 2020 zmenené tak, že krajský súd uznesenie okresného súdu zmenil tak, že návrh oprávneného (ako žalobcu v tomto konaní) na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. V posudzovanom prípade tak podľa zistení sťažnostného súdu došlo v dôsledku zmeňujúceho rozhodnutia krajského súdu k takej zmene exekučného titulu, že vo svojej podstate došlo k jeho zániku v znení, v akom tvorilo podklad pre jeho nútený výkon. Aj keď v uznesení krajského súdu nie je explicitne uvedené, že krajský súd uznesenie okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia zrušuje, táto skutočnosť vyplýva z osobitnej povahy konania o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, kedy krajský súd nesprávne uznesenie okresného súdu o nariadení neodkladného opatrenia neruší, ale toto zmenil tak, že návrh navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Na túto novú skutočnosť bol sťažnostný súd povinný prihliadnuť podľa § 245 CSP v spojení s §§ 45 ods. 1, 48 ods. 2 Exekučného poriadku a potom nemal inú možnosť, než napadnuté rozhodnutie podľa § 250 ods. 2 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku zmeniť a exekúciu voči povinnému podľa § 61k ods. 1 písm. b) Exekučného poriadku zastaviť (l. výrok rozhodnutia), keďže aj podľa názoru sťažnostného súdu vzniknutú procesnú situáciu je potrebné v zmysle vyššie uvedeného výkladu subsumovať práve pod toto zákonné ustanovenie. Súd pri rozhodovaní o sťažnosti povinného vychádzal zo skutočností, ktoré vyplývajú z obsahu exekučného spisu, boli účastníkom konania známe a ich obsah ani pravdivosť neboli rozporované. Z uvedených dôvodov súd vo veci prijal rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 202 ods. 1 Exekučného poriadku).

20. V záujme zachovania procesnej istoty účastníkov konania súd dodáva, že dôvodmi zakladajúcimi zastavenie exekúcie, ktoré povinný uviedol až v opätovnom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 17. 08. 2020, sa súd vysporiadal ako s novou skutočnosťou v zmysle § 245 CSP v spojení s čl. 17 CSP a s prihliadnutím na § 61k ods. 3 Exekučného poriadku a toto podanie tak bolo zo strany sťažnostného súdu posúdené ako súčasť sťažnosti proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1713/2019 zo dňa 16. júla 2020. Z uvedených dôvodov súd nebude o tomto návrhu povinného na zastavenie exekúcie ďalej rozhodovať ako o novom návrhu na zastavenie exekúcie.

21. Podľa § 61l ods. 3 veta prvá Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

22. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

23. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

24. Ustanovenie § 199d ods. 2 Exekučného poriadku umožňuje priznať povinnému voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov v prípade, ak podal súdu návrh na ich priznanie a súčasne súd exekúciu zastavil z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať. Povinný si voči oprávnenému v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 17. 08. 2020 nárok na náhradu trov konania uplatnil. Bolo preto úlohou súdu posúdiť, či v danom prípade bola splnená aj druhá zákonná podmienka pre priznanie trov povinnému, a to, či dôvod zastavenie exekúcie je možné pričítať oprávnenému. K tomuto súd vo všeobecnosti uvádza, že zásadne platí, že pokiaľ podal oprávnený návrh na nariadenie

exekúcie na podklade materiálne aj formálne vykonateľného exekučného titulu, ktorého následné zrušenie viedlo k zastaveniu exekúcie, nie je možné mu pripísať zavinenie na zastavení exekúcie a uložiť mu vo vzťahu k povinnému povinnosť náhrady jeho nákladov. Iná situácia ale platí v prípade neodkladných opatrení. Výkladom ustanovenia § 340 CSP je nutné dospieť k záveru, že navrhovateľ neodkladného opatrenia vždy nesie zodpovednosť za neoprávnene resp. nedôvodne podaný návrh na nariadenie neodkladného opatrenia a následne aj za podanie návrhu na vykonanie exekúcie na podklade neoprávnene nariadeného neodkladného opatrenia. V konaní o návrhu navrhovateľa na nariadenie neodkladného opatrenia totiž konajúci súd vychádza len zo skutočností tvrdených a osvedčených navrhovateľom a na základe ním predložených dôkazných prostriedkov. Z uvedených dôvodov súd dospel k záveru, že v danom prípade boli splnené všetky zákonné podmienky podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku, aby súd mohol povinnému priznať voči oprávnenému nárok na náhradu trov v podobe výdavkov na jeho zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie (§ 199a ods. 2 Exekučného poriadku).

25. Keďže povinný si v tomto konaní trovy konania voči oprávnenému uplatnil, ale nevyčíslil, súd povinnému priznal trovy konania v podobe výdavkov na zastupovanie v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie na podklade obsahu spisu. Výdavky na zastupovanie povinného v konaní o jeho návrhu na zastavenie exekúcie vrátane konania o sťažnosti pozostávajú z trov právneho zastúpenia v celkovej sume 185,28 EUR s DPH za tri úkony právnej služby - návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 31. 01. 2020 po 40,85 EUR, k tomu režijný paušál vo výške 10,62 EUR, a 20% DPH sume 10,29 EUR, sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 10Ek/1713/2019 zo dňa 16. júla 2020 datovaná ku dňu 27.07.2020 po 40,85 EUR, k tomu režijný paušál vo výške 10,62 EUR, a 20% DPH v sume 10,29 EUR a napokon opätovný návrh na zastavenie exekúcie zo dňa 17. 08. 2020 po 40,85 EUR, k tomu režijný paušál vo výške 10,62 EUR, a 20% DPH v sume 10,29 EUR. Všetky konštatované úkony boli vykonané v príčinnej súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie a podľa zistení súdu boli náklady na tieto úkony aj účelne vynaložené. Súd navýšil výdavky na zastupovanie povinného v konaní o DPH, keďže podľa údajov zverejnených Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky advokát povinného je registrovaný pre daň z pridanej hodnoty. Súd povinnému voči oprávnenému priznal nárok na náhradu trov právneho zastúpenia podľa § 1 ods. 3, ods. 5, § 9 ods. 1, § 11 ods. 1 písm. a), § 13a ods. 2 písm. c) per analogiam, § 13a ods. 5, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. Súd určil v zmysle § 263 CSP v spojení s § 200 Exekučného poriadku ako prijímateľa náhrady trov advokáta povinného (II. výroková veta rozhodnutia).

26. Podľa §198 ods. 2 Exekučného poriadku, ak došlo k zastaveniu exekúcie, patrí exekútorovi náhrada výdavkov, ktorú znáša účastník konania povinný platiť trovy exekútora podľa tohto zákona. Ak exekútor pred zastavením exekúcie sčasti vymohol alebo prijal plnenie na uspokojenie vymáhaného nároku, patria mu aj trovy, ktoré si ponechal v súlade s § 60, a to v rozsahu, v akom prevyšujú náhradu výdavkov podľa prvej vety.

27. Podľa §199c ods. 1 Exekučného poriadku, ak sa exekúcia ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a ide o dôvod, ktorý možno oprávnenému pričítať, alebo z dôvodu, pre ktorý prináleží exekútorovi vydať upovedomenie o zastavení exekúcie, platí trovy podľa § 198 ods. 2 oprávnený. Ak ide o exekúciu na vymoženie pohľadávky na výživnom pre maloleté dieťa, platí trovy exekúcie zastavenej podľa § 61n ods. 1 písm. d) súd.

28. Podľa §197 ods. 1 Exekučného poriadku, za výkon exekučnej činnosti podľa tohto zákona patrí exekútorovi odmena a náhrada paušálnych výdavkov a nevyhnutných výdavkov spojených s vedením konania, ktoré nie sú kryté paušálnymi výdavkami. Výška odmeny exekútora pri exekúcii na vymoženie práva na peňažné plnenie sa určí ako percento z vymoženého plnenia a nemôže presiahnuť výšku vymáhaného nároku podľa stavu ku dňu vydania poverenia na vykonanie exekúcie.

29. Podľa § 197 ods. 2 Exekučného poriadku, ak je exekútor platiteľom dane z pridanej hodnoty podľa osobitného zákona, zvyšuje sa jeho odmena a náhrada výdavkov o daň z pridanej hodnoty.

30. Podľa § 22 ods. 1 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 68/2017 (ďalej len „vyhláška“), exekútorovi patrí náhrada paušálnych výdavkov vo výške 60 eur.

31. Spolu s podaním návrhu na vykonanie exekúcie prechádza na oprávneného aj riziko, že bude zviazaný znášať trovy súdneho exekútora v prípade, ak dôjde k ukončeniu exekúcie z iných dôvodov, ako vymožením uloženej povinnosti. Z ustanovenia § 197 Exekučného poriadku totiž bez akýchkoľvek pochybností vyplýva, že súdnemu exekútorovi v takomto prípade patrí náhrada paušálnych výdavkov, ktorá je určená osobitnou vyhláškou Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky. Všeobecne možno uviesť, že oprávnenému pri posudzovaní tejto otázky je možné dôvod zastavenia pričítať vždy, nakoľko pokiaľ by návrh na vykonanie exekúcie podaný nebol, žiadne náklady by súdnemu exekútorovi s vedením exekúcie nevznikli. Súdny exekútor nie je bez ďalšieho oprávnený poverenie udelené súdom na základe návrhu oprávneného odmietnuť, či vrátiť, ale exekúciu je povinný začať vykonávať, s čím mu bez pochybností vznikajú náklady bez možnosti túto skutočnosť ovplyvniť. Poverenému súdnemu exekútorovi tak patrí náhrada výdavkov vo výške 72,- eur, ktorá pozostáva z náhrady paušálnych výdavkov podľa § 22 ods. 1 vyhlášky vo výške 60,- eur navýšenej o 20 % DPH (12,- eur), keďže súdny exekútor je evidovaný v zozname daňových subjektov registrovaných pre daň z pridanej hodnoty zverejneným Finančným riaditeľstvom Slovenskej republiky (§ 197 ods. 2 Exekučného poriadku). Súd odkazujúc na svoj predchádzajúci výklad o zavinení oprávneného na zastavení exekúcie zaviazal na úhradu trov povereného súdneho exekútora vo výške 72,- eur vrátane DPH oprávneného, keďže exekúcia sa ukončila z iného dôvodu ako pre vymoženie alebo splnenie vymáhaného nároku povinným a súčasne ide o dôvod, ktorý možno podľa §199c ods. 1 Exekučného poriadku oprávnenému pričítať (III. výrok rozhodnutia).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II., výrok III.) odvolanie nie je prípustné (§ 202 ods. 3 Exekučného poriadku, § 355 ods. 2 CSP).

Proti rozhodnutiu súdu o sťažnosti (výrok I.) a proti rozhodnutiu súdu o trovách konania vrátane ich výšky (výrok II., výrok III.) dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku).